

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen.

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 26/1 2006. Første behandling 9/2 2006. Betænkning 20/4 2006. Anden behandling 27/4 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 112 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til udenrigsministeren og statsministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om EU's optagelsesforhandlinger med Tyrkiet, og hvordan vil regeringen sikre, at de alvorlige betæneligheder ved optagelse af Tyrkiet i EU, som statsministeren, udenrigsministeren og mange andre danske og udenlandske iagttagere har givet udtryk for i forløbet op til den 3. oktober 2005, indgår med tilstrækkelig vægt under forhandlingerne?«

Af Morten Messerschmidt (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF), Christian H. Hansen (DF), Martin Henriksen (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Hans Kristian Skibby (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Forespørgslen anmeldt 27/10 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 2/11 2005).

Kl. 14.10

Begrundelse

Morten Messerschmidt (DF):

Dansk Folkeparti har rejst denne forespørgselsdebat, fordi EU i øjeblikket holder en tænkepause, og fordi især ét spørgsmål trænger sig på, nemlig spørgsmålet om tyrkisk medlemskab.

For os i Dansk Folkeparti er der ingen tvivl om, at det er vigtigt for Vesten inklusive Danmark at have et godt forhold til Tyrkiet. Men det spørgsmål, som man skal forholde sig til, er, hvilken strategi man kan anvende for at få det gode forhold, og for os at se er det et chanceryteri at gå i retning af medlemskab for Tyrkiet ud fra den betragtning, at det er fuldstændig illusorisk at tro, at et samfund som Tyrkiet kan leve op til de krav og de betingelser, der stilles til et EU-medlemsland. Derfor kan vi kun frygte den reaktion, som vil komme fra Tyrkiets side, når man på et tidspunkt alligevel vil være nødt til at sige nej.

Det er helt klart, at de standarder, som findes i Tyrkiet, er uacceptable, og at der ikke er meget, der går i den rigtige retning. Mange prøver på at lave et skønmaleri af Tyrkiet, så det kommer til at se ud, som om reformerne er i fuld gang, og at det hele er på vej i den demokratiske retning, men det er ikke det sande billede af Tyrkiet.

Tyrkiet er for meget, meget store dele af samfundets vedkommende et samfund, der overhovedet ikke har gennemgået den udvikling, som